

Slavica Mandiæ: Pjesme

Autor Administrator

...poeziju poèinje pisati veæ kao osnovnoškolka, prve pjesme objavljuje u listovima Glas mladih i Novi vidici, a na X. Susretima u Karlovcu, 1976. godine za „Pjesmu o djedu“ osvaja prvu nagradu. Slijedi duga pauza, piše samo za „svoju dušu“, a onda na poticaj prijatelja èita svoje pjesme i dopušta da se u svoj svojoj raskoši i senzibilitetu u prvoj zbirci pjesama koja je pred objavljivanjem, pokaže istinska pjesnièka duša...

SAVA

Drveni most

poljubac prvi ukrao.

Tanane snove

vjetar nasipom rasuo.

U šumi hrastovoj

moji su konji ostali.

Snjegovi rani

beæare kuæi poslali.

Pjesmu mobe

odavno
poljem ne èujem,

Jesenja studen

širokim šorom putuje.

Samo me Sava,

k'o brižna mati,

kroz život

strpljivo prati.

*

* *

KONJI

Dok gleda kako joj bijelu

grivu vjetar

livadom mrsi,

do neba
se propinje,

i kasom zemlju trese.

Ona se

ko vila zanjše,

zaljulja vrbike

i
kolo povede.

On vrat ispruæi,

nozdrve raširi,

pa joj mirise upije.

Galopom

žitišta gaze.

Repovima

zvijezde šibaju.

Crnicu
oru,

pa se u nju,

ko korjenje,

u ljubavnoj igri

ukapaju.

Vrisci konjski

rijekom plutaju.

*

* *

BADNJA VEËER

Misli me
vode

u noæ

kad
majka

peèe božiæni
kruh.

Na
siniju ga stavlja,

pa tužna

što oca nema,

Boga

za zdravlje moli,

i piæem žutim,

od prženog šeæera,

spravljenim,

nama nazdravlja.

Nas četvoro,

jedno za drugim, "živjela";,

važno kažemo,

i u majku, ko u Božića gledamo.

Borovina i slama

u toploj sobi miris;u.

Dok vjerovanje moli,

granicom jele,

svetom nas vodicom

škropi

i
blagoslovi.

Badnja veèer je.

I moja se djeca,

malom Bogu vesele,

i da njih nije,

majci bih

noæas,

po blagoslov s granèice jele.

* * *

ÈEKANJE

Kradem ti korake mislima.

Tvoj put svome okreæem.

U trenucima èekanja

upijam te u vene

i tobom opijena

prolijevam vrijeme

po trgovima.

Ime ti dozivam.

Plan opaki smišljam.

Kad te otnem od dana,

uèahurit' æu se u tebe

i ostati u tvojoj nutrini

dok se u leptira

ne pretvorim.

* * *

ISTINA

Bio si noæas

moja vjera...

Prospi

moje riječi

po

svojim pačnjacima.

Prodaj život

za dah vjetra,

i divlju dušinu

za cjelov moj.

I pazi

da nam prasak svjetla,

zorom

snove

ne razbije.

*
* *

GODIŠNJICA

Samo živjeti,

ili èuvati nježnost

prvih godina?

Ne govori ništa.

Bol, jednom rođena

ne prolazi lako...

I danas

tražim mir

u mirisu ruža,

u brezi

pred kuæom,

što se zove dom.

Misao na tebe,

ipak oèi nasmiješi…

Slavica (Butkoviæ) Mandiæ, rođena 16.04.1961.g. na lijevoj obali Save,u Gunji,najveæem selu Cvelferije, u županjskoj posavini. Osnovnu školu pohađa u Gunji, opæu gimnaziju u Brèkom.

Godine 1980.

radi školovanja dolazi u Zagreb, gdje završava Pravni fakultet, Studij socijalnog rada. Profesionalni dio života posveæuje starim, nemoænim i invalidnim osobama.

Poeziju

poèinje pisati kao osnovnoškolka, u literarno-novinarskoj sekciji „Dragutin Tadijanoviæ“, pod vodstvom prof. Josipa Kruniæa. Pjesme objavljuje u njihovom listu „Glas mladih“, zbirnama djeèje poezije te u srednjoškolskom listu Novi vidici. Uspješno sudjeluje na republièkim susretima èlanova literarnih, novinarskih, lutkarskih i dramsko-recitatorskih grupa. U Karlovcu, na X susretima, 1976.g. za „Pjesmu o djedu...“ osvaja prvu nagradu. Bila je to filmska kamera, koju i danas ljubomorno èuva. Èlanica je Udruge umjetnika „August Šenoa“. Zasnih dvadesetak godina ne objavljuje pjesme. Piše iskljuèivo za svoju dušu. Na poticaj èlanova Udruge “August Šenoa“ èita nekoliko pjesama i shvaæa da ih treba podijeliti s drugima. Nakon uspješnog pohađanja „Minervine škole pisanja“, priprema izdavanje svoju prve zbirke pjesama „Na rijeci“.

Slavica

Butkoviæ Mandiæ: Iz zbirke pjesama Na rijeci

Divlji Konji

Oni su plemenita, prekrasna božja stvorenja, koja unatoè najsurovijim životnim uvjetima uspijevaju pronaæi šaèicu trave i lokvu vode, i preživjeti. Oni jesu divlji, ali slobodni. A koliko smo mi slobodni? I èega se sve odrièemo za ono malo komfora? Nemojte ovo propustiti.

http://mojsvijet.hr/images/docs/Divlji_konji.pps